

Motion till riksdagen

1987/88:Ju621

av Alf Svensson (c)

om kyrkofrid

Kyrkofrid har länge varit ett självklart begrepp i stora delar av världen, inte bara i det vi kallar demokratiska länder. Kyrkofrid krävdes av den kanoniska rätten och den spåras i sin tur i svenska landskapslagar och stadgades genom rikslag av Birger Jarl. I kyrkolagen 1686 utvecklades och skärptes lagen för skydd av kyrkorum och gudstjänstdeltagare.

Under de senaste åren har begreppet kyrkofrid aktualiserats genom olika polisgripanden både i Alsike kloster och i flera kyrkor. Dessa polisiära ingripanden har upprört många och också väckt stor förvåning i vår omvärld. Ingripandena har gjorts för att eftersöka och gripa flyktingar som drabbats av utvisningsbeslut från Statens Invandrarverk. Kyrkans ungdom och åtskilliga organisationer och individer har reagerat starkt. Man har vänt sig till ärkebiskopen och till statliga myndigheter med upprörda känslor och klagomål.

Svenska Ekumeniska nämnden arbetar med frågan och kommer i början av detta år, enligt Kyrkans Tidning, att ordna ett seminarium om kyrkofrid, dit jurister och teologer inbjudits. Det torde vara helt klart att en markering av kyrkorummets helgd är befogad och angelägen. Vid en internationell jämförelse framstår det som nära nog obegripligt att svensk polis går in i en kyrka för att göra gripanden.

Kds menar att respekten för kyrkofriden måste återupprättas och upprätthållas. Kyrkan måste få vara en fredad zon. Pluralismen i ett samhälle behöver inte och får inte innebära etisk och kulturell likgiltighet. Sverige – som ett land i den kristna kulturkretsen – bör självklart hävda och skydda de värderingar som ligger i begreppet kyrkofrid och som innebär gudstjänstdeltagares trygghet och kyrkorummets helgd.

Hemställan

Mot bakgrund av ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kyrkofrid.

Stockholm den 26 januari 1988

Alf Svensson (c)

